

هم‌زمان باعید مبعث برگزار شد

اجتماع بزرگ فعالان قرآنی در حرم امام‌رضا(ع)

صبح دیروز ۲۹ بهمن، اجتماع بزرگ فعالان قرآنی مشهد به همت معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی در رواق بزرگ امام خمینی^(ع) حرم مطهر رضوی برگزار شد.

به گزارش آستان نیوز، حجت‌الاسلام‌والمسلمین احمد‌مروی‌دیروز هم‌زمان با مبعث نبی مکرم اسلام^(ص) در اجتماع بزرگ فعالان قرآنی در حرم مطهر رضوی، اظهار کرد: درانقلاب برای رسیدن به این هدف مسیرهایی طی شده است و به موفقیت‌هایی نیز دست پیدا کرده‌ایم که مبارزه با استکبار و دفاع از امامت و رهبری نمونه‌هایی از آن است.

وی ادامه داد: «در دادگاه‌ها پرونده‌های زیادی در موضوع‌های گوناگون مانندنزاع، کلاهبرداری وطلاق تشکیل شده‌است. اکنون باید پرسید که آیا پیامبر اسلام^(ص) قرار است به‌این شرایط‌مابهات داشته باشد؟
آیا در جامعه‌قرآنی باید آمار طلاق بسیار باشد و حال آنکه پیامبر اکرم^(ص) آن را از منفورترین حلال‌ها معرفی کرده‌اند، تولیت آستان قدس رضوی گفت: «بهبر معظم انقلاب اسلامی در سخنان اخیرشان گفتند مهم‌ترین کار انقلاب این بود که ملت ما را از هاضمه غرب بیرون کشید، غربی که فضیلت‌های اخلاقی در آن مرده است و ما از این فرهنگ نجات پیدا کردیم، ولی خطر همچنان وجود دارد و باید جهاد اکبر را ادامه داد.»

مروی افزود: «برخی مردم حتی در خانواده‌های مذهبی، نام‌ها و ویژگی‌های فوتبالیست‌های خارجی را بیشتر از فضائل پیامبر اسلام^(ص) می‌شناسندواین جفا برایشان است. زیرا باید آموزه‌های دینی در جامعه رواج داشته باشد و باید ایمان ما با خواندن قرآن بیشتر شود و در فضیلت‌های اخلاقی گامی به جلو برداریم. به‌طور مثال می‌توان در محافل و میهمانی‌های خانوادگی که بیش از چند ساعت به طول می‌انجامد، دست کم یکی از فضیلت‌های پیامبر اکرم^(ص) را برای جمع بیان کرد تا به سمت سعادت گامی برداشته شود.»

تولیت‌آستان‌قدس‌رضوی‌گفت: باید به‌سراغ اهل بیت‌علیهم‌السلام برویم تا از جهل و حیرانی نجات پیدا کنیم و معرفت به‌دست آوریم. «مروی با اشاره به‌اعمال روز مبعث رسول اکرم^(ص) و از جمله توصیه به زیارت‌حضرت‌علی^(ع)، افزود: «اگر قرار است در مسیر اهداف پیامبر اسلام^(ص) حرکت کنیم، باید به سراغ ائمه‌الطهار^(ع) برویم و فهم قرآن و برداشت صحیح از قرآن هم با کمک اهل بیت^(ع) صورت‌می‌پذیرد. مروی افزود: «در دورانی که جوامع بشری در حال دفن فضایل اخلاقی بودند، ندایی مردم را به پرستش خدای یگانه و اخلاقیات انسانی دعوت کرد که همان ندای حضرت محمد^(ص) بود. قرآن، پیامبر اسلام^(ص) را الگو، نمونه و اسوه معرفی می‌کند و اگر قرار باشد پیامبر اکرم^(ص) را در قالب کتابی معرفی کنند، آن کتاب، قرآن است و اگر بنا باشد قرآن را در تجسمی انسانی بشناسیم، آن انسان، پیامبر اسلام^(ص) است.»

تولیت آستان قدس رضوی گفت: «پیامبر اسلام^(ص) با قرآن توانست جامعه را از جهالت و گمراهی نجات دهد و پایه‌گذار بزرگ‌ترین تمدن بشری شود. زیرا قرآن جامعه را از سرگردانی نجات می‌دهد، مروی افزود: «در کنار قرآن و مفاتیح‌الجان، کتاب تربیتی هم باید وجود داشته باشد. زیرا اسلام فقط دعا و قرآن نیست و باید عمل در آن وجود داشته باشد.»

در حاشیه این مراسم، حجت الاسلام و المسلمین حسین شریعتی‌نژاد، معاون تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی، اظهار کرد: «بعث‌آغاز نزول قرآن و رسیدن پیام‌های آسمانی و هدیه خداوند به‌مردم و بهترین روز برای یادآوری اهمیت و جایگاه بزرگ قرآن کریم است که ۱۴۰۰ سال راهنمای انسان‌های دارای فطرت خدا جو بوده که‌آن‌ها را به‌سمتزل کمال راهنمایی کرده است.»

شریعتی‌نژاد یادآور شد: «دشمنان برای مبارزه بااسلام و جایگاه پیامبر بزرگ اسلام^(ص) تلاش کرده‌اند تا نور قرآن را کم‌فروغ کنند، اما امروز شاهدیم که دشمنان اسلام و بشریت برای اینکه بتوانند مردم را از راه هدایت دور کنند، باجسارت به‌قرآن اهانت می‌کنند و این وظیفه ما مسلمانان است تا با قرآن تجدیدمیثاق کنیم و اجازه ندهیم پیام انسان ساز قرآن و جایگاه این چراغ هدایت کم‌فروغ و مهجور بماند.»

حجت الاسلام و المسلمین شریعتی‌نژاد اضافه کرد: «شهر مقدس مشهد ۲۰ هزار فعال قرآنی دارد که در کانون‌های قرآنی مشهد از جمله دارالقرآن‌ها، مساجد و مراکز قرآنی حضور دارند و در رشته‌های مختلف حفظ، قرائت، هنرهای قرآنی و دیگر رشته‌ها باقرآن فعال هستند و امروز برای هم‌گرایی بیشتر در این مراسم حضور داشتند.»

در ابتدای این مراسم بیانیه اجتماع عظیم فعالان قرآنی مشهد قرائت شد و حاضران عهد و پیمان بستند تا همواره پاسدار ارزش‌های قرآن کریم باشند و در همه‌شئون زندگی از این کتاب وحی استفاده کنند.

حسن ختام این مراسم نیز سبز قدردانی از سیدمرتضی سادات فاطمی صدرالحفاظ آستان قدس رضوی، جواد پناهی و محمدجواد رجایی قاری و مؤذن بارگاه منور رضوی و از پیشکسوتان قرآنی بود. همچنین از خانواده‌های قرآنی سیدعلی مؤمنیان حافظ کل و دارای سه قلوهای حافظ قرآن، حجت الاسلام‌والمسلمین حسینی پدر دوقلو ی حافظ قرآن و خانواده گریوانی حافظ کل قرآن نیز قدردانی شد.

زین‌قنبر

علیرضا حیدری |مدرس ویراستاری

پلیس به‌شکل غیرمحسوسی دزدان را تعقیب کرد. انجام‌دادن این کار تقریباً غیرممکن است.

نکته

به‌راحتی نمی‌توان به‌جای «غیرمحسوس» و «غیرممکن»، «نامحسوس» و «ناممکن» نوشت؛ هم‌فارسی‌تر است و هم زیباتر.

پلیس به‌شکل نامحسوسی دزدان را تعقیب کرد.

انجام‌دادن این کار تقریباً ناممکن است.

#زین-قنبر فارسی

روایتی از آیین اختتامیه مهرواره‌های ملی «نامه مهر» و «گنبد کبوتران» که با خواندن نامه‌های کودکان برای امام‌رضا^(ع) رنگ و بوی دل‌پذیری گرفت

از طرف همون که کلاس دومه وباباش نیشان آبی داره!

ریاضی را اشتباهی برده بودم مدرسه. راستی! چقدر خوبه که تو در ایرانی، بالاخره می‌آم به‌دیدنت. من دوست دارم یک روز که آمدم آنجا، برایت سوره‌هایی را که بلدم، بخوانم؛ همین‌طور شاهنامه. حالا دعا می‌کنم. مادرم می‌گوید وقتی من کاری می‌کنم و خودش به بابا می‌گوید، بابا زودتر قبول می‌کند. حالا هم من به شما می‌گویم و به خدا بگو که کرونا تمام شود، بیام زیارت و مادر بزرگ‌ها غصه نخورند. دوست‌دارم. مراقب خودت باش. من خیلی بلد نیستم مثل بزرگ‌ترها تشکر کنم، اما باید از همه کسانی که تلاش کردند تا ما به حرم برسیم، تشکر کنم. اول از خدای بزرگ، دوم از امام‌رضا^(ع)، سوم از آقای زره‌سازو همکارای مهربون، آقای سعیدزاده و همه مسئولین که زحمت کشیدند.»

● یادی از سعید تشکری

حسن ختام این برنامه با یادی از نویسنده فقید مشهدی، سعید تشکری، و تجلیل از خانواده او همراه بود. در خلال این برنامه، مرتضی سعیدی‌زاده، مدیرعامل بنیاد بین‌المللی امام‌رضا^(ع) و حجت الاسلام و المسلمین حجت گنابادی نژاد، معاون فرهنگی، اجتماعی و زیارت استاندارد خراسان رضوی نیز به ایراد سخنرانی پرداختند و از لزوم توجه بیشتر به این سرمایه معنوی شهرمان گفتند و اینکه امام‌رضا^(ع) اصلی‌ترین سرمایه و مزیتی است که ما در ایران اسلامی از آن برخورداریم. فرهاد فلاح معاون فرهنگی کانون پرورش فکری، سیدجلیل بامشکی معاون زیارت و گردشگری معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد، مجیدعسکری رئیس حوزه هنری، علی‌اکبر سبزیان مدیرکل نهاد کتابخانه‌های عمومی و غلامرضا زارعیان رئیس کانون زبان از دیگر همراهان آیین اختتامیه بودند.

● **طرف حساب «زبان زنده» کیست؟**
«زبان زنده، به‌کار هر نویسنده و ویراستار و مترجم و حتی کتاب‌خوانی می‌آید. مخاطب کتاب خوان در میان انبوه اطلاعاتی که‌از آن می‌گیرد، تازه دستانش می‌آید که چه کتابی بخواند، چگونه بخواند و چه ترجمه‌ای را برای خواندن انتخاب کند. ضمن اینکه مثال‌های انور از کتاب‌های شعر و نثر فارسی، مخاطبش را با انبوه گزینه‌های خوب و خواندنی روبه‌رو می‌کند. «زبان زنده، بزرگ سالان را خطاب قرار می‌دهد که چطور زبان خردسالان را درگیرودار لفظ قلم و بیان عامیانه درگیر می‌کنند و می‌گویند: «راه جلوگیری از فسیل‌شدن هر زبانی، شناور کردن آن در موسیقی گفتار است.» گفتاری که از دید او آزادی عمل بیشتر و محدودیت‌های کمتری نسبت به نوشتار رسمی دارد. او به‌کمبود فکر زنده و زاینده در ادب فارسی امروز نیز هشدار می‌دهد: «همرا با رشد تکنوکراسی، یک زبان بی‌کله بی‌اصل اداری، فنی، علمی و دانشگاهی مثل علف هرز به‌شدت رشد کرد و به‌شکل غم‌انگیزی همه‌جاگیر شد.» سرانجام مثل پیشگفتار، درپی گفتار کتاب نیز راه نجات لفظ قلم فارسی را نزدیک‌شدن به‌گفتار ودوری از خیال خام معادل سازی‌های بی‌مورد و لزوم پیوند با زبان‌های دیگر می‌داند و می‌پرسد: «آیا نیمی از این نیم‌جانی زبان فارسی، حاصل جدایی زبان و زندگی نیست؟»

*** به‌نقل از مقالات شمس تبریزی**

از سرتاپایش می‌بارد و نامه‌اش را می‌خواند. دست گچ‌گرفته‌اش به‌نظر گواه خوبی برای بازیگوشی‌هایش است و البته متن نامه‌اش: «چند روز پیش قاصدکی سلام شما را به من رساند و من هم الان یک سلام خیلی بزرگ از ته ته قلم به شما می‌نویسم: سلام امام‌رضا^(ع). من کی هستم؟ من آقای‌سین هستم. همون که کلاس دومه، باباش هم نیشان آبی داره. وای که این دوم خیلی سخته. آخه مجازیه. خوش به حالت که شما دوم مجازی نداشتی. حتما کلی فرشته‌ها کمکت می‌کردند. راستش مامانم بعضی وقت‌ها فرشته می‌شه و کمکم می‌کنه، ولی بعضی وقت‌ها نه. امام‌رضا^(ع)! خیلی حواسم هست که خوش خط بنویسم. آخه نمی‌خوام که مثل مشق نوشتنم باشه. من یک کلمه اختراع کرده‌ام. وقتی بد خط می‌نویسم، می‌گم بی‌ریختی نوشته‌ام. امام‌رضا^(ع)! در کتاب فارسی ما یک درس داریم که در مورد شماس‌ت. اونجا زینب برای کبوترها دانه می‌ریزه. این قدر دلم می‌خواد منم بیام. دایی من تازگی‌ها به خواب زمستانی رفته. مامانم می‌گه رفته پیش خدا، ولی من می‌دونم که خوابیده. نه، ام که خیلی پاهایش درد می‌کنه، گریه می‌کنه، و می‌گه دایی می‌خواست عید بیاد حرم، امانشد. من آرزو می‌کنم که بیام و جای دایی زیارت کنم. دیروز فکر کردم که دعا کنم و تشکر کنم از خدا که تو را آفریده که حواست به همه چیز هست. مثلاً اون بشقابی که شکستم و گفتم یا امام‌رضا^(ع) و مامانم چیزی نگفت، یا موقعی که دفتر

محبوبه عظیم زاده| چند قدم مانده به در ورودی بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ناگهان ولوله عجیبی در هوا می‌پیچد و چند ثانیه بعد، دسته بزرگی از بچه‌مدرسه‌ای‌ها با مقنعه‌های زرد رنگ لباس فرم مدرسه‌شان می‌دوند به سمت در سالن، دختر بچه‌هایی که یک گل بزرگ به رنگ همان مقنعه روی سرشان، روی مانتوهای سرمه‌ای‌شان هم نقش بسته است و وقتی چادری را که مدام از روی سرشان سر می‌خورند، باز و بسته می‌کنند تا دوباره روی سرشان مرتب کنند. قشنگ به چشم می‌آید. بیشتر چادر مشکی به‌سر دارند و یکی‌دوتا هم هستند که چادر گل‌گلی و رنگی پوشیده‌اند. می‌دوند و فریاد می‌زنند و همان‌طور که کوله‌پشتی‌ها و قمقمه‌های آب روی سر و کولشان این طرف و آن طرف می‌رود، می‌دوند داخل سالن. این گروه از بچه‌مدرسه‌ای‌ها مهمان آیین پایانی مهرواره‌های ملی، نامه مهر، و، گنبد کبوتران، هستند که چهارشنبه، ۲۶ بهمن، ساعت ۹ در حرم مطهر رضوی، بست شیخ طبرسی، بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی برگزار شد، مهرواره‌ای که البته منتخبان اصلی‌اش زیارت‌اولی هستند و اولین بار است که به‌مشهد می‌آیند. در واقع داستان از این قرار بوده است که کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان خراسان رضوی با همکاری بنیاد بین‌المللی امام‌رضا^(ع)، مهرواره، نامه مهر، و، گنبد کبوتران، را در دو بخش، نامه‌نگاری و مکاتبه با کودکان، و، داستانک، برگزار می‌کند و به‌گفته مدیرکل کانون، از آنجا که ابزار نامه و صمیمیت موجود در این مکاتبات فضایی مناسب برای عرض ارادت کودکان و نوجوانان ایران به ساخت مقدس امام‌رضا^(ع) بود، در گام اول نامه‌ای از سمت مشهد برای کودکان و نوجوانان عضو این بخش (در کنار آن تعدادی از مدارس و دانش‌آموزان) ارسال شد و پاسخ آن در یافت و در مهرواره، نامه مهر، شرکت داده و داوری شده است.

● یک مراسم اختتامیه متفاوت
همه‌چیز بچه‌ها با تذکرها و هیس‌هیس کردن مداوم مربی‌ها و معلم‌ها به داخل سالن هم‌کشیده می‌شود. حالا همه آن‌ها که دانش‌آموزان پایه دوم و سوم مدرسه شهیدبرونسی هستند، روی صندلی‌های چرخان سالن جا خوش کرده‌اند، ولی بی‌قرارند. تاب می‌خورند، می‌چرخند و سروکله می‌کشند تا ببینند چه خبر است و لابد برای اینکه بدانند دیگر هم کلاسی‌ها کجا نشسته‌اند. لایه‌لای همین سرگ‌کشیدن‌ها چشم یکی از دختراها برق می‌زند، از روی صندلی می‌پرد، دامن چادرش را بادست‌هایش بالا می‌آورد تا زیر پایش گیر نکند و بدویدو می‌آید سمت یکی از معلم‌ها. با ذوقی وصف‌ناشدنی با دستش یکی از خانم‌های داخل سالن را نشان می‌دهد و می‌گوید: «خانوم! خانوم! اون خانوم عمه ماست. اینجا کار می‌کنه. می‌شه برم بهش سلام بدم؟» حضور بچه‌ها آیین اختتامیه جشنواره را کاملاً متفاوت کرده است و جدا از صحبت یکی دو تن از مسئولان که به‌نظر می‌رسد حوصله آن‌ها را حسابی سر برده است، در باقی زمان گردهمایی، خبری از سختی و زحمتی یک آیین اختتامیه رسمی نیست.

● نامه‌نگاری با امام خوبی‌ها
عملی که حالا به‌نظر باید آن را کاملاً منسوخ بدانیم و بدون کارکردی خاص، اینجا نقش مهمی ایفا می‌کند و هدف اصلی است. بچه‌ها باید قلم‌دست بگیرند و نامه بنویسند. سروکارشان با کلمه است و مکتوب کردن آن اهمیت دارد، اتفاقی که یکی از بخش‌های بنیادین حوزه ادبیات کودک و نوجوان به شمار می‌رود و بسیاری‌شان را از همان سن کم دست‌به‌قلم می‌کند و مشتاق نوشتن. ابراهیم زره‌ساز در خلال برنامه به‌این مهم اشاره می‌کند و می‌گوید: «بخش مکاتبه‌ای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، بخشی بسیار بسیار ارزشمند و والا در حوزه ادبیات کودک و نوجوان است. با افتخار در حوزه ساختار، بخش مکاتبه‌ای همیشه در ادبیات کودک و نوجوان کشور درخشیده است. با این اتفاق حسنه در حوزه محتوا که با همکاری بنیاد بین‌المللی امام‌رضا^(ع) صورت گرفت، این جریان به اتفاقی میمون و مبارک تبدیل شد. بیش از ۲ هزار و ۳۰۰ اثر به دبیرخانه جشنواره رسیده است. من خودم بارها از کنار دبیرخانه جشنواره عبور

می‌کنم و به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● خوش به‌حالت که شما دوم مجازی نداشتی

● بایسن یکی دیگر از بچه‌هایی است که شیطنت

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.

● به‌نظر می‌آید که این کار، به‌نوعی یک گام مثبت و ارزشمند است.